

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'.

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

- 1) Περί αναίρεσως τῆς ἀπὸ 31 Ὀκτωβρ. Ε. Ε. ὑπ' ἀρ. 125 ἀποφάσεως τῶν ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδικῶν. — 2) Περί αναίρεσως τῆς ἀπὸ 1 Νοεμβρ. Ε. Ε. ὑπ' ἀρ. 153 ἀποφάσεως τῶν ἐν Τριπόλει Πλημμελειοδικῶν. — 3) Περί ἀπορρίψεως τῆς περὶ ἀναίρεσως αἰτήσεως τοῦ παρὰ τῶν ἐν Χαλκίδι Πλημμελειοδικεῖω Εἰσαγγελέως κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐν Χαλκίδι Πλημμελειοδικῶν ὑπ' ἀρ. 166 ἀπὸ 19 Αὐγούστου Ε. Ε. — 4) Περί ἀπορρίψεως τῆς περὶ ἀναίρεσως αἰτήσεως τοῦ παρὰ τῶν ἐν Τριπόλει Πλημμελειοδικῶν Εἰσαγγελέως κατὰ τοῦ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρ. Ε. Ε. ὑπ' ἀρ. 113 βουλευμάτος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Τριπόλει Πλημμελειοδικῶν. — 5) Περί τῆς ἀρμεδιότητος τοῦ κατὰ τὴν Πελοπόννησον Κακουρηγοδικεῖου ἐπὶ τῆς δίχης τῶν ἐπὶ ἀνθρωποκτονία κατηγορηθέντων Αὐγούστου Λούγκερ καὶ Αὐγούστου Ἐλτζερ.

(Ἀπόφ. Ποιν. λθ').

(Πρωτοκ. Ἀρ. 47.)

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ,

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν Δικαστῶν Κ. Κ. Χριστοδούλου Κλονάκη Προέδρου, Ἀναστασίου Πολυζωΐδου Ἀντιπροέδρου, Γεωργίου Ἀθανασίου, Ἰω. Ἀνασ. Σωμάκη, Δημ. Σχορδῆλη, Θεοδώρου Μαγούση, Γεωργίου Λαθουίδου Παρέδρου, ἀναπληροῦντος τὸν ἀσθενούντα Κ. Α. Γοδοφορέαν Φέδερ, καὶ παρόντων τοῦ Εἰσαγγελέως Κ. Ἀνδρονίκου Πάικου, καὶ τοῦ Γραμματέως Γεωργίου Κωνσταντίνου Ἰσχυρομάχου.

Συνελθὼν εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν διὰ νὰ δικάσῃ τὴν ἐξῆς περὶ ἀναίρεσως αἴτησιν.

Προκειμένης δίχης ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου τῶν ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδικῶν κατὰ τοῦ Ἰακώβου Καστανάκη καὶ Δημ. Μπράβακου περὶ βιαίας ἀπαγωγῆς παρθένου, ὁ παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ ἐκείνῳ Εἰσαγγελεὺς ἐκατηγόρησε τὸν Βασιλείου Μπελιτσάκου ἀπὸ Μηλέων τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου μάρτυρα τῆς κατηγορίας, ὡς ψευδομαρτυρήσαντα ἐπὶ τῆς εἰρημένης ὑποθέσεως, διότι ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ Προέδρου ἂν ἤκουσε φωνάς, καὶ ἂν εἶδε τὸν Ἰακώβον Καστανάκον λαβόντα διὰ τῆς βίας ληστρικῶς τὴν Παναγιωτίτσαν Παπαδίτσαν, ὡς κατέθεσεν ἐν τῇ προανακρίσει ἐνώπιον τοῦ Ἐπάρχου Οἰτύλου, ὡμολόγησεν ἐνόρκως ὅτι δὲν ἤκουσεν ἄλλας φωνάς, εἰμὴ τὴν Παναγιωτίτσαν φωνάζουσαν, αἶ Μάνα! ὅτι δὲν εἶδε τὸν Ἰακώβον Καστανάκον ν' ἀπάσῃ τὴν ῥηθεῖσαν ληστρικῶς, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἐπιστροφήν τοῦ Ἰακώβου εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Παναγιωτίτσας, τὸν εἶπεν, ὅτι δὲν ἔκαμε καλὰ, καὶ ἐζήτησε δύναμει τοῦ ἀρθ. 369 τῆς Ποιν. Δικονομ. τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 270 ἀρθ. τοῦ Ποιν. Νόμου, τὸ Πλημμελειοδικεῖον ἐξέδωκε κατὰ συνέπειαν τὴν ὑπ' ἀρ. 125 ἀπόφασιν τοῦ δι' ἡς καταδικάσκει δύναμει τοῦ ἀρθ. 270 τοῦ Ποιν. Νόμου, καὶ τοῦ 369 τῆς Ποιν. Δικονομ., τὸν κατηγορηθέντα εἰς ἑξ' ἠμερῶν φυλάκισιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ καταδικασθεὶς ἐξήτησεν ἀναίρεσιν δια τὸν λό-

γους, α. ὅτι δὲν ἐδόθη ἡ κατὰ νόμον ἀκρόασις εἰς τὸν κατηγορούμενον, καὶ β. ὅτι ἐσφαλμένως ἐφηρμόσθη τὸ ἀρθρον 270 τοῦ Ποιν. Νόμου, τὸ ὁποῖον τιμωρεῖ τοὺς ἀθετουμένους ἐν γνώσει καὶ ἐκουσίως τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐξομολογησάντων.

Ἀκούσαν τὸν Εἰσαγγετὴν Κ. Ἰ. Ἀν. Σωμάκην, τὸν Α. Πετσάκην δικηγόρον διορισθέντα ἐξ ἐπαγγέλματος συνήγορον τοῦ ἀναίρεσειόντος, παρόντος, καὶ τὸν Εἰσαγγελέα Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 369 ἀρθ. τῆς Ποιν. Δικον. ὡσαύτως διαγεροθὴ ὑπόψιν κατὰ τινος τῶν μαρτύρων, ὡς ψευδομαρτυρες, πράττονται τὰ ἐν τῷ ἀρθ. 368 ὠρισμένα ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, τὸ ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδικεῖον, δικάσαν παρευθὺς τὸν Β. Μπελιτσάκον, ἐν ᾧ παρέβη τὰ εἰρημένα ἄρθρα, τὰ ὁποῖα περιέχουν οὐσιώδεις τύπους, δὲν ἔδωκεν οὔτε ἀκρόασιν εἰς τὸν κατηγορούμενον ἢ δὲ μὴ ἀκρόασις τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὸ ἀρθ. 407 ἀρ. 8 οἶδει χώραν εἰς ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἐπειδὴ ὁ Β. Μπελιτσάκος ἔδωκε τὴν διὰ χειραφίαις ὑπόσχεσιν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ κατὰ τὸ ἀρθ. 123 τῆς Ποιν. Δικον., ἡ δὲ τοιαύτη ὑπόσχεσις δὲν ἐπέχει τόπον ἔρκου, οὔτε ἔγεινεν ἐνώπιον Δικαστηρίου, ὡς διαλαμβάνει τὸ 270 ἀρθ. τοῦ Ποιν. Νόμου, ἐπομένως ἔγεινε ψευδὴς ἐρμηνεία τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἡ δὲ ψευδὴς ἐρμηνεία κατὰ τὸ ἀρθ. 407 ἀρ. 11 τῆς Ποιν. Δικον., εἶναι λόγος ἰσχυρὸς πρὸς ἀναίρεσιν.

Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει Νόμος ἐπιβάλλον ποιηὴν εἰς τὸν μάρτυρα, ὅστις ἤθελε μεταβάλλει ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὅσα ὡμολόγησεν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ.

Διὰ ταῦτα ἀναίρει τὴν ἀπὸ 31 Ὀκτωβρ. Ε. Ε. ὑπ' ἀρ. 125 ἀπόφασιν τῶν ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδικῶν, ἀπολυεὶ δύναμει τοῦ 500 ἀρθ. τῆς Ποιν. Δικον. ἐντελῶς τὸν καταδικασθέντα Βασίλ. Μπελιτσάκον, κατὰ τὸν Μηλέας χωρίου τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου, ἀποφασιζέει τὰ ἔσοδα τῆς παρούσης δίχης νὰ πληρωθῶσι παρὰ τοῦ δημοσίου, καὶ διατάσσει νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸν ἀναίρεσειόντα τὰ προ-

καταβλήθην πρόστιμον τῶν ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ νὰ γραφῆ ἢ παροῦσα ἀπόφασις εἰς τὸ περιβώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀναιρέσεως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Δεκεμβρ. 1835.

Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ Πρόεδρος,
Α. ΠΟΥΛΥΖΙΔΗΣ,
Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ,
Ι. ΑΝ. ΣΩΜΑΚΗΣ,
Δ. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ,
Θ. ΜΑΝΟΥΣΗΣ,
Γ. ΑΦΘΟΝΙΔΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κ. Ἰσχομάχος.

Ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Δεκεμβρίου 1835.

Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ Πρόεδρος,
Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κ. Ἰσχομάχος.

(Ἀπόφ. Ποιν. μ') (Πρωτοκ. Ἄρ. 47.)

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ,

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν Δικαστῶν Κ. Κ. Χρῖς. Κλονάρη Προέδρου, Ἀνασ. Πολυζωίδου Ἀντιπροέδρου, Γεωργίου Ἀθανασίου, Ἰω. Ἀναστ. Σωμάκη, Δημητρ. Σκορδίλη, Θεοδώρου Μανούση, Γεωργ. Αφθονίδου Παρέδρου, ἀναπληροῦντος τὸν Δ. Γοδοφρέδον Φεδερ ἀπόντα, καὶ παρόντων τοῦ Εἰσαγγελέως Κ. Ἀνδρονίκου Πάικου, καὶ τοῦ Γραμματέως Γεωργ. Κωνσ. Ἰσχομάχου.

Συνελθὼν εἰς δημοσίαν συνεδρίαν τὴν 23 τοῦ τρέχοντος μηνός, διὰ νὰ δικάσῃ τὴν ἐξῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσιν τοῦ Νικολ. Μιχαλοπούλου ἀπο Χαλι χωρίον τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας.

Προκειμένης δίκης ἐνώπιον τοῦ ἀκρατηρίου τῶν ἐν Τριπόλει Πλημμελειοδικῶν κατὰ τῶν Ἰω. καὶ Πανάγου Κυριακούλων περὶ κλοπῆς, ὃ παρα τῷ αὐτῷ Δικαστηρίῳ Εἰσαγγελέως κατηγορήσας τὸν Νικολ. Μιχαλόπουλον κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν, ὡς γενόμενον ἕνοχον ψευδοῦς διὰ χειροφύας ὑποσχέσεως, ὁμοσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀνακριτοῦ, ἐζήτησε τὴν ἐφερομένην τοῦ 270 ἄρθ. τοῦ Ποιν. Νόμου, τὸ Πλημμελειοδικεῖον ἐξέδωκε, κατασυνέπειαν, τὴν ὑπ' ἄρ. 153 ἀπόφασιν του, δι' ἧς κατεδίκασε, δυνάμει τοῦ φθέντος ἄρθρου τοῦ Ποιν. Νόμου, τὸν κατηγορηθέντα εἰς ἕξ μηνῶν φυλακισιν' τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὃ καταδικασθεὶς ἐζήτησεν ἀναιρέσιν δυνάμει τοῦ 11 ἄρ. τοῦ 407 ἄρθ. τῆς Ποιν. Δικον. διὰ τὸν λόγον, ὅτι δὲν ἐσυγχωρήθη εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολογίας κατὰ τὸ 394 ἄρθ. τῆς Ποιν. Δικον., καὶ ὅτι εἰς τοὺς χωρικοὺς συμβαίνει νὰ περιπίπτουν εἰς λάθη ἀκουσίως καὶ ἐν ἀγνοίᾳ ἐκ τῆς ἀγροικίας των.

Ἀκούσαν τὸν ἑισηγητὴν Κ. Θ. Μανούσην, καὶ τὸν Εἰσαγγελέα, μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἀναιρέσειοντος, μήτε αὐτοπροσώπως μήτε δ' ἀπληρέζουσιου.

Σκεφθέν κατὰ τὸν Νόμον.
Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 369 ἄρθ. τῆς Ποιν. Δικον., ὅσκις διεγεσθῆ ὑποψία κατὰ τινος τῶν μαρτύρων, ὡς ψευδομάρτυρος, πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθ. 368 ὁρισμένα ἐπὶ δε τοῦ προκειμένου τὸ ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδικεῖον, δικάσαν παρευῆς τὸν Νικ. Μιχαλόπουλον, ἐνὶ πκρέσει

τὰ εἰρημένα ἄρθ., τὰ ὁποῖα περιέχουν οὐσιώδεις τύπους, δὲν ἔδωκεν οὔτε ἀκρόασιν εἰς τὸν κατηγορούμενον, ἢ δὲ μὴ ἀκρόασιν τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὸ ἄρθ. 407 ἄρ. 8 διδὲι χώρον εἰς ἀναιρέσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἐπειδὴ ὁ Νικ. Μιχαλόπουλος ἔδωκε τὴν διαχειριστικὴν ὑπόσχεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀνακριτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 121 τῆς Ποιν. Δικον., ἢ δὲ ταύτη ὑπόσχεσις δὲν ἐπέχει τόπον ὅρκου, οὔτε ἐγένεον ἐνώπιον Δικαστηρίου, ὡς διαλαμβάνει τὸ 270 ἄρθ. τοῦ Ποιν. Νόμου, ἐτομῶς ἐγένεο ψευδὴς ἐρμηνεῖα τοῦ φθέντος ἄρθ. τοῦ Ποιν. Νόμου, ἢ δὲ ψευδὴς ἐρμηνεῖα κατὰ τὸ ἄρθ. 407 ἄρθ. 11 τῆς Ποιν. Δικον. εἶναι λόγος ἰσχυρὸς πρὸς ἀναιρέσιν.

Ἐπειδὴ δὲν ὑπαρχει Νόμος ἐπιβάλλον πωινὴν εἰς τὸν μάρτυρα, ὅστις ἤθελε μεταβάλλει ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὅσα ὁμολόγησεν ἐνώπιον τοῦ Ἀνακριτοῦ.

Διὰ ταῦτα ἀναρεῖ τὴν ἀπὸ 1 Νοεμβρ. Ε. Ε. ὑπ' ἄρ. 153 ἀπόφασιν τῶν ἐν Τριπόλει Πλημμελειοδικῶν, ἀπολυεῖ, δυνάμει τοῦ 500 ἄρθ. τῆς Ποιν. Δικον., ἐντελῶς τὸν καταδικασθέντα Νικ. Μιχαλόπουλον ἀπὸ Ζίλι, χωρίον τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, ἀποφασίζει τὰ ἐξοδα τῆς παρούσης δίκης νὰ πληρωθῶσι παρὰ τοῦ δημοσίου, καὶ διατάττει νὰ ἐπιστραφῆ εἰς τὸν ἀναιρέσειοντα τὸ προκαταβλήθην πρόστιμον τῶν ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ νὰ γραφῆ ἢ παροῦσα ἀπόφασις εἰς τὸ περιβώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀναιρέσεως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Δεκεμβρ. 1835.

Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ Πρόεδρος,
Α. ΠΟΥΛΥΖΙΔΗΣ,
Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ,
Ι. ΑΝ. ΣΩΜΑΚΗΣ,
Δ. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ,
Θ. ΜΑΝΟΥΣΗΣ,
Γ. ΑΦΘΟΝΙΔΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κ. Ἰσχομάχος.

Ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Δεκεμβρίου 1835.

Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ Πρόεδρος,
Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κ. Ἰσχομάχος.

(Ἀπόφ. Ποιν. μ.) (Πρωτοκ. Ἄρ. 47.)

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ,

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν Δικαστῶν Κυρίων Χριστοδούλου Κλονάρη Προέδρου, Ἀναστασίου Πολυζωίδου Ἀντιπροέδρου, Γεωργίου Ἀθανασίου, Ἰωάννου Ἀναστάσιου Σωμάκη, Δημητρίου Σκορδίλη, Θεοδώρου Μανούση, Γεωργίου Αφθονίδου Παρέδρου, ἀναπληροῦντος τὸν Κ. Δ. Γοδοφρέδον Φεδερ ἀπόντα, καὶ παρόντων τοῦ Εἰσαγγελέως Κυρίου Ἀνδρονίκου Πάικου, καὶ τοῦ Γραμματέως Γεωργίου Κωνσταντίνου Ἰσχομάχου.

Συνελθὼν εἰς δημοσίαν συνεδρίαν τὴν 23 τοῦ τρέχοντος μηνός, διὰ νὰ δικάσῃ τὴν ἐξῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσιν τοῦ ππρά τῷ ἐν Χαλκίδι Πλημμελειοδικεῖῳ Εἰσαγγελέως.

Ὁ ἱμπροθύμ. Καρδάρ Ὀθωμανός, κάτοικος Χαλκίδος, ἐγκάλεσεν ἐνώπιον τοῦ παρὰ τῷ ἐν Χαλκίδι Πλημμελει-

οδικεῖω Εισαγγελέως τὴν σύζυγόν του Γκιουλουμ καὶ τὸν Γεώρ. Πιππᾶ Σταματοπούλου ἐπὶ μοιχία· κατὰ τὴν 14 Αὐγούστου Ε. Ε. ὁ ἴδιος ἀνεκάλεσε δι' ἀναφορᾶς του τὴν κατηγορίαν του, ἀλλὰ τὸ Πλημμελειοδικεῖον ἀπορρίψαν τὴν αἰτήσιν του ταύτην ἐπροχώρησεν εἰς τὴν δίκην, καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 166 ἀποφάσεώς του ἀπέρριψε τὴν κατηγορίαν, ἀθώωσαν ἀμφοτέρους τοὺς κατηγορηθέντας διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ ἐγκλησις τοῦ Ἰμπραήμ ἔγεινε μετὰ τὴν διάζευξιν αὐτοῦ ἀπὸ τὴν εἰρημένην σύζυγόν του· τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ παρὰ τῷ Πλημμελειοδικεῖω ἐκείνῳ Εἰσαγγελεὺς ἐζήτησεν ἀναίρεσιν διὰ παραβάσιν τύπων καὶ κακὴν ἐρμηνείαν Νόμων·

Ἀκοῦσαν τὸν Εἰσηγητὴν Κ. Θ. Μανούση καὶ τὸν Εἰσαγγελέα, ἀπόντων τῶν ἀναιρεσιδίωντων·

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον·

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 480 ἄρθ. τῆς Ποιν. Δικον. κατὰ ἀθώωτικῆς ἀποφάσεως δὲν συγχωρεῖται ἀναίρεσις, εἰμὴ ἂν κατὰ λάθος, ὡς μὴ ὑπάρχοντος δῆθεν ὄρου τινος τοῦ Ποιν. Νόμου, ἔγεινεν ἡ ἀθώωσις, ἐνῶ ὑπάρχει ὁ τοιοῦτος ὄρος, ἡ ἔν μετὰ τὴν ἀθώωσιν τοῦ κατηγορουμένου κατὰ δικάσθη ὁ πολιτικῶς ἐνάγων, κατὰ τὸ ἄρθ. 86 εἰς ἀπζημιώσιν καὶ πληρωμὴν τῶν ἐξόδων· ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου κάμμία ἐκ τῶν εἰρημένων περιπτώσεων δὲν ἔχει χῶραν·

Διὰ ταῦτα ἀπρὸρρίπτει τὴν περὶ ἀναίρεσεως αἰτήσιν τοῦ παρὰ τῷ ἐν Χαλκίδι Πλημμελειοδικεῖω Εἰσαγγελέως, ἡτις ἔγεινε κατὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 166 ἀπὸ 19 Αὐγούστ. Ε. Ε. ἀποφάσεως τῶν ἐν Χαλκίδι Πλημμελειοδικῶν, καὶ ἀποφασιζέει τὰ ἐξόδα τῆς παρούσης δίκης νὰ πληρωθῶσι παρὰ τοῦ δημοσίου.

Ἐξείθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Δεκεμβ. 1835.

Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ Πρόεδρος,

Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ,

Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ,

Ι. ΑΝ. ΣΩΜΑΚΗΣ,

Δ. ΣΚΟΡΑΪΔΗΣ,

Θ. ΜΑΝΟΥΣΗΣ,

Γ. ΑΦΘΟΝΙΔΗΣ.

Ὁ Γραμ. Γ. Κ. Ἰσχύμαχος.

Ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰανουαρ. 1836.

Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ Πρόεδρος,

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κ. Ἰσχύμαχος.

(Ἀπόφ. Ποιν. μβ.)

(Πρωτοκ. Ἀρ. 47.)

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ,

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν Δικαστῶν Κ. Κ. Χριστοδοῦλου Κλονάρη Προέδρου, Ἀναστασίου Πολυζωΐδου Ἀντιπροέδρου, Γεωργίου Ἀθανασίου, Ἰωάννου Ἀνασ. Σωμακή, Δ. Γοδαφρέδου Φεδερ, Δημητρίου Σκορδαίλη, Θεόδωρου Μανούση, καὶ παρόντων τοῦ Εἰσαγγελέως Κυρίου Ἀνδρονίκου Πάικου καὶ τοῦ Γραμμ. Γεωργίου Κωνσταντ. Ἰσχυμάχου·

Συνελθόν εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν τὴν 9 τοῦ παρόντος μηνὸς διὰ νὰ δικάσῃ τὴν ἐξῆς περὶ ἀναίρεσεως αἰτήσιν τοῦ παρὰ τῷ ἐν Τριπόλει Πλημμελειοδικεῖω Εἰσαγγελέως·

Ὁ Νικ. Χρήστου ἀπὸ Κερπινῆν τῆς Κυκουρίας ἐκατηγορήθη ἐνώπιον τοῦ παρὰ τῷ ἐν Ναυπλίῳ παύσαντι Δικαστηρίου Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς συμμεθέξας μετὰ τῶν Χονδραγιαννῶν εἰς τὴν κατὰ τὸν Οκτώβριον μῆνα τοῦ 1833 ἔτους, γενομένην ἐν καιρῷ νυκτὸς γυμνωσιν τῶν ἐν Ἄστρει τῆς Κυκουρίας οἰκιῶν τῶν ἀδελφῶν Ζαφειροπούλων καὶ τοῦ Βασ. Μαροῦδη· ἡ ὑπόθεσις μετὰ τὴν σύστασιν τῶν Δικαστηρίων οὕσα ἐκκρεμῆς εἰσήχθη ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Τριπόλει Πλημμελειοδικῶν, τὸ ὅποιον δυνάμει τοῦ 2. ἄρθ. τοῦ ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρ. 1833 Β. Διατάγματος, ἀπεφάσισε διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 113 βουλευμάτος του τὴν εἰς τὸ ἐν Τριπόλει Κακούργιοδικεῖον ἀναπομπὴν τοῦ κατηγορουμένου, ὡς λαβόντος μέρος εἰς ἐνοπιῶν ἐταιρίαν, τῆς ὁποίας σκοπὸς ἦτον ἡ ἐρήμωσις ἀτόμων ἢ κοινοτήτων τοῦ βουλευμάτος τούτου ὁ παρὰ τῷ ἐν Τριπόλει Πλημμελειοδικεῖω Εἰσαγγελεὺς ἐζήτησεν ἀναίρεσιν δι' ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν τοῦ ῥηθέντος νόμου, ὡς γενομένου τοῦ ἐγκλήματος ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν Ἐγκληματικῶν, καὶ ἐπομένως ἐφαρμοζομένου εἰς τὴν ἀναπομπὴν τῆς δίκης τοῦ §. ζζ' τοῦ αὐτοῦ Ἀπανθίσματος·

Ἀκοῦσαν τὸν Εἰσηγητὴν Κ. Γ. Ἀθανασίου, καὶ τὸν Εἰσαγγελέα, ἀπόντος τοῦ ὑποδίκου Ν. Χρήστου·

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον·

Ἐπειδὴ τὰ Συμβουλία τῶν Πλημμελειοδικῶν ὡσάντι ἀναπέμπουσι δίκην τινὰ, ἡ εἰς τὸ ἀκροκτῆριον τοῦ Πλημμελειοδικεῖου, ἡ εἰς τὸ Κακούργιοδικεῖον, δικάζουσι διὰ τοῦ βουλευμάτος τῶν περὶ τούτου μόνον, καθόσον ἡ πράξις τοῦ κατηγορουμένου, θεωρουμένη κατὰ τὸ ἐν γένει διατεταγμένον μέτρον τῆς ποινῆς, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὸ ὅποιον ἀναπέμπεται· ἡ δὲ πράξις τοῦ Ν. Χρήστου εἴτε δικασθῆ κατὰ τὸν §. ζζ' τοῦ Ἐγκληματικοῦ Ἀπανθίσματος, τὸν ὅποιον παριστᾷ ὁ Εἰσαγγελεὺς ὡς τὸν ἀνήκοντα νόμον, εἴτε κατὰ τὸ ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρ. 1833 Β. Διατάγμα, ἔχει χαρακτῆρα κακούργηματος, καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Κακούργιοδικεῖου, εἰς τὸ ὅποιον ἀναπέμπει τὴν δίκην τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν·

Ἐπειδὴ ἡ ἐπιμέτρησις τῆς ποινῆς, τουτέστιν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Ποιν. Νόμου, ἀνήκει εἰς τὸ ἀρμόδιον νὰ δικάσῃ τὴν πράξιν Δικαστήριον, ὡς πρὸς τὸ ὅποιον δὲν ἔχει κάμμιαν ὑποχρεωτικὴν δύναμιν τὸ βουλευμα τοῦ Πλημμελειοδικεῖου, μάλιστα κατὰ τὸ ἄρθ. 267 τῆς Ποινικῆς Δικον. καὶ οἱ παρὰ τοῖς Ἐφέταις Εἰσαγγελεῖς, ὅταν τὸ κακούργημα δὲν ἐχαρακτηρίσθη δεόντως, ἡ δὲν ὑπάρχη τοιοῦτον, δύνανται νὰ κάμωσι τὰς περὶ τούτου προτάσεις τῶν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, ὥστε ἀναπεμπομένης τῆς δίκης τοῦ Ν. Χρήστου εἰς τὸ

Κακουργιοδικεῖον, δὲν ὑπάρχει ψευδῆς ἐφαρμογῆ τοῦ Ποιν. Νόμου.

Διὰ ταῦτα ἀπορρίπτει τὴν περὶ ἀναιρέσεως αἴτησιν τοῦ παρὰ τῷ ἐν Τριπόλει Πλημμελειοδικεῖῳ Εἰσαγγελέως, ἧτις ἔγεινε κατὰ τοῦ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρ. Ε. Ε. ὑπ' ἀρ. 113 βουλευμάτος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Τριπόλει Πλημμελειοδικῶν, καὶ ἀποφασίζει τὰ ἔξοδα τῆς παρουσίας δίκης νὰ πληρωθῶσι παρὰ τοῦ δημοσίου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρ. 1835.

Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ Πρόεδρος,	
Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ,	Α. Γ. ΦΕΔΕΡ,
Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ,	Α. ΣΚΟΡΑΙΔΗΣ,
Ι. ΑΝ. ΣΩΜΑΚΗΣ,	Θ. ΜΑΝΟΥΣΗΣ.

Ὁ Γραμ. Γ. Κ. Ἰσχυράμαχος.

Ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρ. 1835.

Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ Πρόεδρος.
Ὁ Γραμμ. Γ. Κ. Ἰσχυράμαχος.

(Ἀπόφ. Ποιν. μγ.) (Πρωτοκ. Ἀρ. 47.)

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ,

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν Δικαστῶν Κ. Κ. Χριστοδούλου Κλονάρη Προέδρου, Ἀναστασίου Πολυζωΐδου Ἀντιπροέδρου, Γεωργίου Ἀθανασίου, Ἰωάννου Ἀναστασίου Σωμάκη, Δ. Γοδοφρέδου Φέδερ, Δημητρίου Σκορδίλη, Θεοδώρου Μανούση, καὶ παρόντων τοῦ Εἰσαγγελέως Κ. Ἀνδρονίκου Παΐκου, καὶ τοῦ Γραμματέως Γεωργίου Κωνσταντίνου Ἰσχυράμου.

Συνελθόν εἰς δημοσίαν συνεδρίαν τὴν 2 Ἰανουαρ. Ε. Ε. διὰ νὰ δικάσῃ τὴν ἐξῆς περὶ κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος αἴτησιν τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

Ὁ Αὐγούστος Λοῦγκερ καὶ Αὐγούστος Ἐλτζνερ, στρατιῶται τοῦ ἐβδόμου πεζικοῦ τάγματος, συλληφθέντες ὡς λειποτάκται ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων, καὶ σταλέντες εἰς Ναύπλιον, κατηγοροῦνται ὅτι ἐφάνευσαν καθ' ὁδὸν τὸν ὀδηγοῦντα αὐτοὺς χωροφύλακα μετὰ τὴν πράξιν ταύτην συνελήφθησαν πάλιν καὶ παραδοθέντες εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ Πλημμελειοδικεῖον ἀνεπέμφθησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 79 βουλευμάτος του ὡς ὑποπτοὶ φόνου εἰς τὸ ἐν Τριπόλει Κακουργιοδικεῖον διὰ νὰ δικάσῃσι παρ' αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ ἐν Ναυπλίῳ Διοικητὴς τοῦ ἐβδόμου πεζικοῦ τάγματος δυνάμει τοῦ 24 ἄρθ. τῆς ἀπὸ 1 Νοεμβρ. 1832 συνθήκης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βαυαρίας, δυνάμει δὲ ὅτι οἱ εἰρημένοι ὑπόδικοι πρέπει νὰ δικάσῃσιν ἀπὸ τοῦ

ἐν Ναυπλίῳ Στρατιωτικόν Συμβούλιον, καὶ ἐκ τούτου ἐπήγαγεν ἀμφιβολία ἀρμοδιότητος δικαιοδοσίας, τῆς ἧσ ὑποίας ζητεῖται ὁ κανονισμὸς κατὰ τὸν Νόμον.

Ἀκοῦσαν τὸν Εἰσαγγελέα γνωμοδοτοῦντα ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀρμόδιον Δικαστ. εἶναι τὸ Κακουργιοδικεῖον· Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ τὸ προνόμιον, τὸ ὅποσον ἡ ἀπὸ 1 Νοεβ. 1832 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βαυαρίας συνθήκη εἰς τὸ 24 ἄρθ. ἀπένευεν εἰς τοὺς στρατολογηθέντας Βαυαροὺς νὰ δικάζονται, ὡς αὐτοσύντακτον σράτευμα, ἀπὸ ἴδιον αὐτῶν Δικαστήριον, ἀνεκλήθη, συγκαθέντων αὐτῶν μὲ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, δι' ἄλλης ὑστερωτέρας πράξεως, ὡς γίνεται φανερὸν ἐκ τῆς ἀπὸ 6 Φεβρουαρ. 1834 δηλοποιήσεως τοῦ Ἰπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς νομολογίας τὸ Δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου κανονίζει τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Δικαστηρίων, εἴτε τακτικά εἶναι εἴτε ἔκτακτα, ὡς τὰ Ἐμποροδικεῖα, τὰ στρατιωτικὰ Συμβούλια καὶ τλπ. καὶ ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ δὲν ἐξαιροῦνται εἰμὴ τὰ διοικητικὰ Δικαστήρια, τῶν ὁποίων μόνων τὴν ἀπονεμητικὴν σύγκρουσιν κρίνει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας· τὰ αὐτὰ δὲ διατάσσει καὶ ἡ ἡμετέρα νομοθεσία, ὡς γίνεται δῆλον ἀπὸ τὸ 46 ἄρθ. τῆς Ποιν. Δικονομίας καὶ ἀπὸ τὸ 9 ἄρθ. τῆς Παλ. Δικονομίας.

Ἐπειδὴ οἱ ὑπόδικοι κατηγοροῦνται, ὅτι ἐπράξαν ἐπὶ ἀποδιδωμένην εἰς αὐτοὺς ἀνθρωποκτονίαν, ὄντες εἰς λειποταξίαν, καὶ κατὰ τὸ 37 ἄρθ. §. 2 τῆς Ποιν. Δικονομ. τὰ πραττόμενα ὑπὸ λειποτακτῶν κακουργήματα ἀνήκου εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν Ποιν. Δικαστ.

Διὰ ταῦτα ἀποφαινεται ἀρμόδιον ἐπὶ τῆς δίκης τῶν ἐπὶ ἀνθρωποκτονία κατηγορηθέντων Αὐγούστου Λοῦγκερ καὶ Αὐγούστου Ἐλτζνερ τὸ κατὰ τὴν Πελοπόννησον Κακουργιοδικεῖον, καὶ ἀποφασίζει τὰ ἔξοδα τῆς παρουσίας δίκης νὰ πληρωθῶσι παρὰ τοῦ δημοσίου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ἰανουαρ. 1836.

Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ Πρόεδρος,	
Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ,	Α. Γ. ΦΕΔΕΡ,
Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ,	Α. ΣΚΟΡΑΙΔΗΣ,
Ι. ΑΝ. ΣΩΜΑΚΗΣ,	Θ. ΜΑΝΟΥΣΗΣ.

Ὁ Γραμμ. Γ. Κ. Ἰσχυράμαχος.

Ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰανουαρ. 1836.

Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ Πρόεδρος,
Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κ. Ἰσχυράμαχος.